

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jaroslava Škopka a soudců JUDr. Petra Kuchynky a JUDr. Ondřeje Szalonnáse ve věci

žalobce: **N. S.**, narozen, státní příslušnost X,
zastoupeného JUDr. Petrem Novotným, advokátem, Archangelská 1, 100
00 Praha 10,

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, IČ 00007064, náměstí
Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 11. 10. 2018, čj. MV-56420-4/SO-2017,

takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

[I] Předmět řízení

1. Žalobou ze dne 22. 11. 2018, Krajskému soudu v Plzni (dále jen „soud“) doručenou poštou dne 23. 11. 2018, se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 11. 10. 2018, čj. MV-56420-4/SO-2017 (dále jen „napadené rozhodnutí“), a vrácení věci žalované k dalšímu řízení. Napadeným rozhodnutím žalovaná dle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zamítla žalobcovo odvolání a potvrdila rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

„Ministerstvo“ nebo „prvoinstanční správní orgán“), ze dne 23. 2. 2017, č.j. OAM-2596-27/DP-2016 (dále jen „prvoinstanční rozhodnutí“), jímž byla podle § 46 odst. 1 s odkazem na § 56 odst. 1 písm. j) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zamítnuta žalobcová žádost o vydání nového povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání – osoba samostatně výdělečně činná z důvodu zjištění jiné závažné překážky pobytu žalobce na území ČR (výrok I.), a dále byla žalobcová žádost zamítnuta podle § 46 odst. 1 s odkazem na § 56 odst. 1 písm. h) zákona o pobytu cizinců proto, že žalobce hodlal zneužít dlouhodobý pobyt k jinému účelu (zaměstnání), než je uveden v žádosti (podnikání) (výrok II.). Žalobce navrhoval též zrušení prvoinstančního rozhodnutí.

2. Pobyt cizinců na území České republiky je upraven zákonem o pobytu cizinců. Správní řízení je upraveno správním řádem.

[II] Žaloba

3. Žalobce spatřoval nezákonnost výroku napadeného rozhodnutí v tom, že správní orgány v rámci vedeného řízení předcházejícího vydání napadeného rozhodnutí nepostupovaly podle zákonů a ostatních právních předpisů v souladu s § 2 odst. 1 správního řádu, neboť ve smyslu § 2 odst. 3 správního řádu nešetřily žalobcovy oprávněné zájmy a dle § 2 odst. 4 správního řádu nedbaly, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a odpovídalo okolnostem daného případu.
4. Žalobce nesouhlasil se závěrem žalované, že hodlá (údajně) zneužít pobyt k jinému účelu, neboť hodlá (údajně) vykonávat závislou činnost pro společnost ANIRAM, resp. BERDYCH plus spol. s r. o., a nikoliv podnikatelskou činnost na základě živnostenského oprávnění a v souladu s živnostenským zákonem. Žalobce zejména nesouhlasil s tvrzením správních orgánů, že v jeho případě existuje důvod pro zamítnutí žádosti o vydání nového povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem podnikání podle § 46 odst. 1 s odkazem na § 56 odst. 1 písm. j) a h) zákona o pobytu cizinců, neboť správní orgány - prokazatelně v rozporu s realitou a účelově - tvrdily údajnou existenci závažných překážek pro vydání kladného rozhodnutí.
5. Žalobce byl naopak přesvědčen o tom, že splňuje všechny zákonem stanovené podmínky pro vyhovění jím podané žádosti o vydání nového povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem podnikání. Se společnostmi ANIRAM a BERDYCH plus spol. s r. o. žalobce spolupracoval z pozice živnostníka, a to na základě řádně získaného živnostenského oprávnění, konkrétně na základě Smluv na dokončovací práce nebo na stavební práce. Žalobce tedy nejednal z pozice zaměstnance (tj. na základě uzavřené pracovní smlouvy či dohody o provedení práce). Nemůže se proto jednat o zaměstnance této společnosti. Žalobce v rozporu se závěry žalované uvedl, že společnosti ANIRAM, resp. BERDYCH plus spol. s r. o. jsou jeho obchodní partneři, se kterými řádně uzavřel Smlouvy na dokončovací práce nebo na stavební práce, a to z pozice živnostníka na základě řádně získaného živnostenského oprávnění. Žalobce byl držitelem platného živnostenského oprávnění, a proto se v žádném případě z jeho strany nejednalo o závislý výkon práce, ani pro společnost ANIRAM, ani pro firmu BERDYCH plus spol. s r.o., a nešlo tedy o pracovní právní poměr.
6. Žalobce také ve své výpovědi učiněné před prvoinstančním správním orgánem prokazatelně uvedl, že nářadí a pracovní pomůcky (rukavice, kombinézy atd.) si kupoval svoje vlastní, a to právě k zajištění své podnikatelské činnosti. Je tak zřejmé, že správní

orgány při svém rozhodování vycházely pouze z domněnek, bez řádného objasnění skutkového stavu věci. Správní orgány vycházely především z výpovědi žalobce, která je však vykládána zcela účelově, v neprospěch žalobce a v rozporu s realitou. Žalobce byl přesvědčen, že správní orgány v rámci vedeného řízení porušily § 3 správního řádu, neboť nezjistily stav věci způsobem, o němž nejsou významné pochybnosti, a v rozsahu, který je nezbytný vzhledem ke konkrétním okolnostem případu. Správní orgány si rovněž neopatřily dostatečné podklady pro své rozhodnutí ve smyslu § 50 odst. 2 správního řádu, neboť s ohledem na shora uvedené skutečnosti není závěr napadeného rozhodnutí pravdivý.

7. Žalobce byl dále přesvědčen o tom, že napadené rozhodnutí je nepřiměřeným zásahem do jeho soukromého a rodinného života. V případě, že se bude muset žalobce vrátit do své domovské vlasti, na Ukrajinu, kde v současné době panuje katastrofální situace, bude se jednat o nepřiměřený zásah do jeho rodinného života. Žalobce by musel opustit zdroj své obživy, tj. výkon podnikání na území ČR. Žalobcův návrat na Ukrajinu je přitom s ohledem na velmi špatnou situaci v domovské zemi, kde probíhá dlouhodobý ozbrojený konflikt, v současné době zcela vyloučen. V případě takto vydaného negativního rozhodnutí správního orgánu proto dochází prokazatelně k nepřiměřenému zásahu do soukromého a rodinného života žalobce, neboť ten se na území ČR zdržuje delší dobu a vytvořil si zde pevné společenské vztahy. Vnitrostátní ozbrojený konflikt na Ukrajině nepolevuje na intenzitě, neboť jsou neustále hlášeny přestřelky, včetně mrtvých mezi příslušníky vojenských jednotek, ale také mezi civilním obyvatelstvem. Žalobce se proto obával, že pokud se bude muset vrátit na Ukrajinu, bude v ohrožení jeho vlastní život. Na území ČR by přišel o zdroj obživy, což by pro jeho rodinu bylo ekonomicky zcela likvidační. Na Ukrajině není v současnosti žádná práce, ani obživa. Žalobce byl přesvědčen, že v jeho případě nebyly splněny všechny zákonem stanovené podmínky pro vydání napadeného rozhodnutí, které je ve svých důsledcích nepřiměřeným zásahem do žalobcova soukromého života.

[III] Vyjádření žalované k žalobě

8. Žalovaná se k žalobě vyjádřila v podání ze dne 30. 1. 2019. Byla přesvědčena, že v řízení, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí, byly naplněny důvody pro zamítnutí žalobcovy žádosti podle dle § 46 odst. 1 s odkazem na § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců (výrok I.) i podle § 46 odst. 1 s odkazem na § 56 odst. 1 písm. h) téhož zákona. Takový závěr je v odůvodnění napadeného rozhodnutí přezkoumatelným způsobem odůvodněn. V podrobnostech odkázala žalovaná na obsah napadeného rozhodnutí, obsah prvoinstančního rozhodnutí a na spisový materiál. Žaloba dle žalované nepřinesla žádnou novou relevantní argumentaci, která by správnost napadeného rozhodnutí zpochybňovala. Stran tvrzení o nepřiměřeném zásahu napadeného rozhodnutí do žalobcova soukromého a rodinného života žalovaná uvedla, že tato otázka nebyla v případě žalobce relevantní, neboť byl aplikován § 46 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, kde podmínka posuzování přiměřenosti dopadů do soukromého a rodinného života žalobce není zakotvena. Posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 174a zákona o pobytu cizinců má místo pouze u některých meritorních rozhodnutí, což bylo potvrzeno i v rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 6. 1. 2016, č.j. 15A 20/2015-45. Skutečnost, že přiměřenost dopadů rozhodnutí z hledisek uvedených v § 174a zákona o pobytu cizinců má být zkoumána pouze v případě, že je tato povinnost výslovně uvedena v zákoně č. 326/1999 Sb., potvrdil též Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 4. 1. 2017,

č.j. 9 Azs 288/2016-30. Z výše uvedených důvodů žalovaná navrhla žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

[IV] Posouzení věci soudem

9. Řízení ve správním soudnictví je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „soudní řád správní“ nebo „s. ř. s.“).
10. Podle § 75 odst. 1 soudního řádu správního, *soud při přezkoumání rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.*
11. Podle § 75 odst. 2 věty první soudního řádu správního, *soud přezkoumá napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů.*
12. Při jednání před soudem dne 13. 1. 2021 zástupce žalobce i žalovaná setrvali na svrchu rekapitulované argumentaci.
13. Žaloba není důvodná.
14. Prvoinstančním rozhodnutím bylo, ve spojení s rozhodnutím napadeným, rozhodnuto tak, že žalobcova žádost o vydání nového povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání - osoba samostatně výdělečně činná se zamítá, neboť byla zjištěna jiná závažná překážka pobytu žalobce na území a bylo zjištěno, že žalobce hodlal zneužít dlouhodobý pobyt k jinému účelu (zaměstnání), než který měl povolen.
15. Podle § 46 odst. 1 věty první zákona o pobytu cizinců, *pro povolení k dlouhodobému pobytu platí obdobně § 31 odst. 1 písm. a) až e), § 33, 34, 37, 38, § 55 odst. 1, § 56, § 58 odst. 3 a § 62 odst. 1 vztahující se na dlouhodobé vízum.*
16. Podle § 56 odst. 1 písm. h, j) zákona o pobytu cizinců, *dlouhodobé vízum, s výjimkou víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území z důvodu podle § 33 odst. 3, ministerstvo cizinci neudělí, jestliže jsou zjištěny skutečnosti nasvědčující tomu, že cizinec po skončení pobytu stanoveného dlouhodobým vízem neopustí území nebo že dlouhodobé vízum hodlá zneužít k jinému účelu, než je uveden v žádosti o udělení dlouhodobého víza (písm. h), nebo pobyt cizince na území není v zájmu České republiky nebo je zjištěna jiná závažná překážka pobytu cizince na území (písm. j).*
17. Žalobce, dosud pobývající na území České republiky na základě zaměstnanecké karty, podal dne 27. 1. 2016 žádost o vydání (nového) povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání. Při účastnickém výslechu provedeném dne 25. 7. 2016 žalobce mj. vypověděl, že vykonává práci pro společnosti ANIRAM s. r. o., resp. BERDYCH plus spol. s r. o. Správní orgány učinily příslušný závěr o tom, že činnost, tak jak byla žalobcem vykonávána, nemá znaky podnikání, ale závislé činnosti. Žalobce uvedl, že jeho docházka je zaznamenávána mistrem do docházkového listu, pracovní doba začíná v 6 hodin ráno, kdy již musí být na pracovišti, z práce nemůže odejít dřív, nebo musí „*dodržovat pracovní pořádek*“. Zmíněný mistr též žalobci každý den stanovuje, co má dělat, příp. kam má jet. Firma též zajišťuje všechny zakázky i materiál. Případnou dovolenou musí hlásit předem.
18. Soud se, na rozdíl od žalobce, ztotožnil s názorem správních orgánů obou stupňů o žalobcově závislé práci, nikoliv podnikání. Na tom nemohlo nic změnit ani to, že si žalobce sám obstaral rukavice, kombinézu a nářadí. A pro finální závěr prvoinstančního správního orgánu, potažmo žalované pak bylo rozhodující žalobcovo tvrzení učiněné při výpovědi, že „*pokud dostane vízum, má v plánu pracovat pouze pro společnost ANIRAM*“, protože „*práce je zde dostatek*“. Řečeno v kontextu celé výpovědi – bude-li vyhověno

žalobcově žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání, bude žalobce vykonávat závislou činnost pro řečenou společnost. Byl tedy správný závěr správních orgánů o tom, že žalobce hodlá zneužít dlouhodobý pobyt k jinému účelu (= závislá činnost), než byl uveden v žádosti o vydání nového povolení (= podnikání).

19. Důvodná nebyla ani námitka stran nepřiměřenosti dopadu rozhodnutí do žalobcova soukromého a rodinného života. Byť v dané věci nevyplývala povinnost zkoumat ony případné dopady ze zákona, musel by, pro případ zabránění jakýchkoliv excesů, být aplikován korektiv v podobě závazků plynoucích pro ČR z mezinárodních úmluv. Žádné takové mimořádnosti však ve věci zjištěny nebyly.
20. Žalobcova tvrzení v tomto směru mají veskrze ekonomický podtón spočívající v akcentaci nemožnosti získat v domovské zemi takový zdroj obživy jako v České republice. Jistota práce a výdělku na území, resp. jejich ztráta však samy o sobě nemohou znamenat nepřiměřený dopad do žalobcova soukromého a rodinného života. Žalobce neuvedl žádné konkrétní vazby (rodinné, partnerské, sociální) v ČR, jejichž zpřetrhání by mohlo skutečně přinést onu zapovězenou nepřiměřenost rozhodnutí. A nedostatečná byla z tohoto pohledu i tvrzení o válečném konfliktu na Ukrajině. Předně, ten nikdy neprobíhal na celém území země, týkal se pouze Doněcké a Luhanské oblasti na východě státu. Zbylá a dlužno dodat převážná část Ukrajiny byla a je považována za bezpečné území, a žalobcův návrat tak není *a priori* vyloučen. I tu soud postrádal jakákoliv konkrétní týkající se žalobce.
21. Vzhledem k tomu, že žalobní námitky nebyly důvodné, soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

[V] Náklady řízení

22. Žalovaný správní orgán, který měl ve věci plný úspěch, má podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem proti žalobci, který ve věci úspěch neměl. Žalovanému správnímu orgánu žádné specifické náklady soudního řízení nevznikly, a proto bylo rozhodnuto, že na náhradu nákladů řízení nemá žádný z účastníků právo.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 13. 1. 2021

Mgr. Jaroslav Škopek v.r.
předseda senátu